

φωβείς πρὸς τὸ δέλτιον» (Εἰς τὴν ἡμέραν τῶν Φώτων).

Τὸ Μυστήριον τῆς ἱερωσύνης ξεχωρίζει ἀπ' τὴν κοινότητα τῆς Ἐκκλησίας τὸ ἓνα μέλος τῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπαναφέρει, μετὰ, φορεσιμένο μὲ εἰδικὸ χάρισμα, γιὰ νὰ γίνῃ δάσκαλος τῆς ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ, «μυσταγωγός» τοῦ ἔργου τοῦ σαρκωμένου καὶ σταυρωμένου Κυρίου, δότης τὴν «καινότη-
τα» τῆς ζωῆς (Ρωμ. στ' 4).

Εἶδα σήμερα τὴν Ἐκκλησία, ὅλο αὐτὸ τὸ συνα-
γμένο λαό, τοὺς ἀνθρώπους, πὺς σὲ παρακολουθε-
σαν ἀπ' τὰ παιδικὰ σου ἔθματα καὶ αὐτοὺς, πὺς ἔ-
πιασαν ἐπαφὴ μαζί σου λίγο πρὶν τὸ Μυστήριον, νὰ
σὲ πλησιάζουν μετὰ τὴν ἀνάδειξή σου σὲ λειτουργ-
γὸ τοῦ Θεοῦ, σὰν πὺς πλησιάζουν τὸ ἅγιον Πνεύ-
μα, σὰν πὺς ἀτενίζουν τὴ Φρικτὴ Τράπεζα, σὰν
πὺς ἀσπάζονται τίς εἰκόνες τῶν ἁγίων. Ἡ ἀγάπη
τοὺς ἔφερε κοντά σου. Καὶ σὲ ἔνοιωσαν σὰν παιδί
τους, σὰν ἀδελφούς, σὰν φίλους. Καὶ τὸ
θαύμας, μπροστὰ στὸ θαῦμα, πὺς ἔγινε, ἀνέκοψε
τὸ ἔθμα τους. Καὶ τοὺς ἔκανε νὰ σταθοῦν σὲ ἀπό-
σταση καὶ ν' ἀναμίσξουν τὴν ἀγάπην τους μὲ τὸ θα-
υρὸ σεβασμό.

Εἶχαν δίκιο. Ἡ πράξη τους αὐτὴ ἦταν μιὰ μυ-
στικὴ ἀποδοχὴ καὶ μιὰ ἀνταπόκριση στὸ ἔργο τοῦ
Θεοῦ. Ἦσαν τὸ «ναί» τῆς Ἐκκλησίας, τὸ «ἀ-
μήν» τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ στὴν ἐνέργεια τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, πὺς σὲ ἀποδέχτηκε καὶ σὲ μεταποίη-
σε σὲ ἱερέα. Ἦσαν ἡ ἀναγνώριση τοῦ θαύματος.

πὺς ἔκανε ὁ Παντοδύναμος Κύριος σήμερα, ἀνά-
μεσά μας.

Ὅμως, εἶναι ἄλλο πράγμα νὰ βλέπεις τὸ θαῦ-
μα νὰ ξεδιπλώνεται μπροστὰ στὰ μάτια σου καὶ ἄλ-
λο νὰ τὸ «βιώνεις» σὺ ὁ ἴδιος.

Γὰ πιστὰ ἀδελφία μας, σήμερα τὸ πρωί, πα-
ρακολουθήσαν τὴν ἔκκλησιν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος
στὴν ψυχὴ σου. Ἦνωσαν τὴν προσευχή τους μὲ
τὴν ἐπίκλησιν τοῦ Ἐπισκόπου. Αἰσθάνθηκαν τὴ
βίαιη πνότη, πὺς μετέβαλλε τὸ Ναὸ μας σὲ ἀντί-
γραφο καὶ ἀντίτυπο τοῦ «ἀνώγειου» τῆς Πεντι-
κοστής. Εἶδαν τὸ πρόσωπό σου νὰ ἀλλοιώνεται
καὶ νὰ μεταμορφώνεται. Χάρηκαν τὰ ἄμφια τοῦ
λειτουργοῦ τῆς Ἐκκλησίας, τὴ νέα «στολή»
τῆς καινότητος καὶ τῆς διακονίας, πάνω στὸς
ὤμους σου. Καὶ ἔρθαν κοντά σου, γιὰ νὰ σοῦ εὐχι-
θεῖν καὶ νὰ πάρουν λίγη δροσιὰ καὶ λίγη χάρι-
ἀπ' αὐτή, πὺς σοῦ ἐμπιστεύτηκε ἡ τρισυπόστατη
Θεότης.

Ἐσὺ ἔζησες ἄμεσα, ὑπαρξιακά, τὸ θαῦμα. Ἀνέ-
δρες ἐλεύθερα καὶ συνειδήτ' αὐτὰ σκαλοπατία τοῦ
Θυσιαστηρίου. Ζήτησες μὲ πόθο, νὰ πάρεις τὴ Χά-
ρη. Ἰκέτεψες τὸ Θεό, μὲ τὴν πύρινή πίστιν τοῦ
Μωϋσῆ, μὲ τὴν παιδικὴ ἀφελότητα τοῦ Σαμουὴλ,
μὲ τὸ φλογερὸ ζῆλο τοῦ Ἡλία, μὲ τὴν ἀταλάντευ-
τὴ ὑπακοῆς τῶν ἀποστόλων, μὲ τὴ γνήσια ἀφο-
σίωση τῶν Πατέρων. Κι ἐκείνος ἀνταποκρίθηκε.
Σοῦ προσφέρθηκε. Σκῆνωσε μέσα σου. Χάρितωσε
τὴν ὑπαφὴ σου. Θεράπευσε τὰ «ἀσθενῆ» καὶ ἀνα-
πλήρωσε «τὰ ἐλλείποντα». Σὲ δέχτηκε καὶ σὲ ἐν-